

Blive i folkeskolen eller tage på privatskole

Om skift til privatskole

Spørgsmål:

Hej,

Jeg har en stor beslutning at tage vedrørende min søns skolegang og dermed hans fremtid. Jeg synes det er svært at tage denne beslutning alene, men jeg har ikke så meget til overs for vores UUV-vejleder og søgte derfor lidt på nettet og fandt jer.

Min søn er 13 år og går i 6. klasse i folkeskolen.

Fortiden:

I 2. klasse tog jeg ham til privat danskundervisning og test, fordi folkeskolen sagde det gik meget dårligt og de ikke rigtig kunne bakke op om det. Han manglede at finde "nøglen" til læsning. Det gik fint og vi stoppede igen.

I 4. klasse blev min søn mobbet i klassen, han blev tit lukket inde i en cirkel i frikvarteret, bundet til målet på legepladsen osv. Hans storesøster var ofte hans redning. Skolen mente han havde et problem, at han gjorde ting, der udløste disse ting og de satte en rådgiver på. Vi holdt en masse møder, også med skoleinspektøren, men kom ingen vegne. Da storesøsteren skulle gå ud af skolen og min søn derfor ikke ville kunne "reddes" afhende, flyttede jeg ham over i en parallelklasse, da han startede i 5. klasse.

I den nye klasse er der ingen mobning, dog heller ingen "bedste" venner, hans to bedste venner er delvis fra en anden klasse og en anden skole. Men han virker som om han trives og hygger i frikvarter mm. Han virker ikke længere ked af at tage afsted.

Problemet er to dele.

1. Fagligt, specielt dansk.
2. Han er ikke interesseret nok til at ville gøre

en indsats. 1:

I 3 år har min søn gået til specialundervisning i dansk. Han er rigtig glad for denne undervisning og trives med, at der er mere opmærksomhed på ham.

Udtalelser fra hans almindelige dansklærer er altid "han er for urolig, snakker for meget, har ikke styr på sine ting", udtalelser fra speciallæreren i dansk er altid "han følger godt med, virker interesseret og er behagelig at undervise".

Det har desværre ikke hjulpet. Den årlige test viste sidste år, han lå på 5 og i år på 2. Dette er en skala fra 1-10 hvoraf 1 er dårligst. Det er altså blevet dårligere.

2:

Min søn er overhovedet ikke interesseret i at gøre en indsats. Han laver ikke lektier. Jeg spørger hver dag, om han har lektier for og han siger enten nej eller at han har lavet dem. Ca. hver anden uge får han så skrevet hjem, at han ikke har lavet lektierne den og den dato tilbage i tiden.

Jeg har forsøgt at få den hjælp, jeg skal bruge fra skolen for at vide, om han har lektier eller ej, men de har ikke ressourcer til at bakke op om dette. Jeg har forsøgt med lektiebøger, men han skriver ikke i dem og skolen vil ikke minde ham om det. Skolen vil kun informere bagudrettet og så er det jo for sent.

Jeg står nu med et valg.

Vi har en rigtig god privatskole, (min datter tog 10. der) og min søn har længe gerne ville derhen. De har ikke plads til min søn i 7. efter sommerferien, men de har plads til ham i 6.

Allerede inden jeg vidste det, var jeg begyndt at overveje at lade ham gå 6. klasse om, da jeg ikke mener han har lært noget, kun matematik i 6. klasse, men jeg syntes dog også det er drastisk og et meget stort spring.

Der er som jeg ser lige nu to muligheder, 7. i folkeskolen og 6. på privatskolen. Jeg er bange for han bliver tabt på jorden her. I 7. klasse skal han også have tysk, og han kan jo ikke engang dansk.

Det skal siges, at uden for skolen er han meget pligttopfyldende. Han har været spejder i 8 år og går meget op i, at man skal leve op til hvad der forventes af en og man kan ikke bare sløve af på den, fordi man ikke gider.

Han går meget op i sin karate, hvor han virkelig sætter en ære i at blive bedre og gøre tingene så godt, som han kan. Han kommer aldrig for sent, heller ikke i skolen, selvom han er den sidste der kører ud af døren om morgenen og altså er alene.

Jeg håber, I vil rådgive mig hurtigt.

Jeg har kontaktet privatskolen og spurgt, om jeg evt. kan få en samtale med en af deres rådgivere.

Venlig hilsen A

Svar:

Kære A

Tak for din mail. Du beskriver her en vanskelig situation, hvor du overvejer, hvad der er bedst for din søn, som nu går i 6. klasse, men som ikke rigtig trives, og som fagligt har store problemer i faget dansk. Du overvejer, om han skal flytte til en privatskole og gå 6. klasse om, eller om han skal fortsætte i 7. klasse på den folkeskole, hvor han går. Du beskriver også, at din søn ikke laver sine lektier eller er motiveret herfor, og at han efter et klaskeskit fungerer socialt tilfredsstillende i sin klasse. Jeg vil gerne give dig

respons på dine overvejelser og tvivl om, hvad der er det bedste for din søn. Først og fremmest er det rigtigt at forholde sig til hans situation, selv om både skolen og han tilsyneladende har fundet en balance. Problemet er her primært, at han tilsyneladende ikke udnytter det potentiale, han har i dansk, fordi det forudsætter en meget tættere opfølgning og en mere arbejdsom indsats end den både han og skolen leverer. Der skal, som du er inde på, mere til, fordi han tilsyneladende har nogle basale vanskeligheder i dansk, og fordi han har mistet motivationen. Det er også værd at bemærke, at han på andre områder er pligttopfyldende, og at han fungerer godt i den tættere kontakt, der er i specialundervisningen. Det handler derfor om at finde det skoletilbud, der bedst formår at stille relevante krav om arbejdsindsats, og som sikrer løbende opfølgning heraf. Den undervisningsmæssige træning skal helst foregå i skolen. Han er lidt for gammel til hjemlig hjælp, som nemt bliver til en følelsesmæssig belastning for jer alle. Din rolle skal nok nærmere være den interesserede, som roser de resultater, der måtte komme. Du skal holde de to skoler op mod hinanden og herudfra vurdere, hvor han vil være i de mest forpligtende rammer, og hvor samarbejdet mellem dig og lærerne vil fungere bedst. Støttemulighederne i form af specialundervisning er til stede i privatskolen, og PPR skal også her rådgive om, hvordan støtten bedst kan gives. Du kan drøfte med lederen af den private skole, hvilken støtte, de vil give.

Din søn er så gammel, at han selv bør være med i beslutningen, selv om du som forældre naturligvis har afgørelsen. Hvis din søn positivt kan acceptere flytningen til en 6. klasse, tror jeg reelt ikke, det er spor problematisk, at han så at sige går en klasse om. På en del felter vil han have lettere ved det faglige, og socialt vil han også kunne have fordel af en mere moden udvikling. Jeg vil derfor kun fraråde den foreslåede løsning med skoleflytning, hvis din søn er meget imod den. Du skal nok fremstille det for ham som en fordel at starte på en frisk, og ikke som et resultat af hans utilstrækkelige indsats. Det er et generelt problem at finde gode undervisningsformer, der kan støtte elever

i de ældste klasser i skolen, som har det svært med danskfaget. Situationen er ofte den, at der gennem specialundervisningen ikke er skabt en fremgang, der giver mulighed for selvstændig læsning og skrivning. Det er forståeligt nok vanskeligt at holde modet oppe hos eleverne til at fortsætte bestræbelser, der ikke giver det ønskede resultat. Derfor tror jeg, at en afdækning af vanskelighederne i faget dansk er centralt for at forstå din søns motivationsproblemer. Det er vigtigt, at der foreligger en ordentlig udredning af, hvad danskproblemerne skyldes. Hvis der ikke foreligger en, vil jeg meget anbefale, at du kontakter PPR for at få en sådan. Dette er grundlaget for en ordentlig undervisning, der bygger på din søns stærke sider, som stiller relevante krav, og hvor evalueringen beskriver fremskridtene. Især i forbindelse med skriftligt arbejde kan det virke meget nedslående hver gang at blive mødt med fejl i stavning og sprog. Derfor vil jeg meget anbefale at bruge computeren med alle de hjælpeprogrammer, der findes i form af stave- og sprogkontrol. Det er ikke bare at "springe over, hvor gærdet er lavest", men det giver en mulighed for selvstændigt at rette til, således at der kan præsteres et acceptabelt resultat, og det giver motivation til mere skriftligt arbejde. Man kan kort sige, at danskfaglige vanskeligheder kun kan bekæmpes gennem arbejde med tekster. Og her er det vigtigt, at der er positive resultater. Måske kan I finde ud af at maile til hinanden og at sende beskeder og at give informationer via computeren som en slags supplerende træning. Din søn kan måske også lave en logbog eller dagbog om aktiviteter, som han finder vigtige.

Samlet set synes jeg, du beskriver din søn som en dreng med mange gode kvaliteter, der vil kunne få meget glæde ud af sin fortsatte skolegang, hvis han får den rigtige hjælp. Jeg tror, at du har ret i, at der skal ske noget nyt. Et skoleskift kan være en god løsning, og her skal du være opmærksom på, at der også i folkeskolen er frit skolevalg. Men hvis privatskolen har gode kvaliteter, behøver du jo ikke lede længere.

Venlig hilsen Forældrerådgivningen